

Ján Adamus

26. nedeľa „cez rok“ – rok B

Ján povedal Ježišovi: „Učiteľ, videli sme kohosi, ako v tvojom mene vyháňa zlých duchov. Bránili sme mu to, veď nechodí s nami.“ Ježiš vrazil: „Nebráňte mu! Lebo nik, kto robí divy v mojom mene, nemôže tak ľahko zle hovoriť o mne. Veď kto nie je proti nám, je za nás. A kto by vám dal piť čo len za pohár vody preto, že ste Kristovi, veru, hovorím vám: Nepríde o svoju odmenu. Ale pre toho, kto by pohoršil jedného z týchto maličkých, čo veria vo mňa, bolo by lepšie, keby mu zavesili mlynský kameň na krk a hodili ho do mora. Ak by ťa zvädzala na hriech tvoja ruka, odtni ju: je pre teba lepšie, keď vojdeš do života zmrzačený, ako keby si mal ísť s obidvoma rukami do pekla, do neuhasiteľného ohňa. Ak ťa zvädza na hriech tvoja noha, odtni ju: je pre teba lepšie, keď vojdeš do života krivý, ako keby ťa mali s obidvoma nohami hodiť do pekla. A ak ťa zvädza na hriech tvoje oko, vylúp ho: je pre teba lepšie, keď vojdeš do Božieho kráľovstva s jedným okom, ako keby ťa mali s obidvoma očami vrhnúť do pekla, kde ich červ neumiera a oheň nezhasína.

Mk 9, 38- 43. 45. 47- 48

Myšlienky k homílii farára Jána Adamusa

Mnohí ľudia správne konštatujú, že po prehratej bitke, je každý generálom. Vtedy totiž vedia, čo sa malo alebo nemalo stať, aby výsledok bol priaznivejší. Často, žiaľ, ale zaznieva beznádejné: je neskoro. Človek žiali nad tým, čo urobil a najradšej by podnikol aj tú najriskantnejšiu vec, len aby vývoj udalostí vrátil späť.

Abý bolo čím menej takýchto výrokov, treba smutným udalostiam predchádzať, vyhnúť sa okolnostiam a ďaleko ich od seba odhodiť. Dokázať priam odtnúť zlú myšlienku, slovo, pohľad, dotyk..., pokiaľ nie je neskoro, lebo potom príde plač a nebude sa už dať vrátiť to, čo sa pokazilo.

Podobný návod nám dáva aj Ježiš, ktorý nás chce uchrániť od smutného pohľadu, bolestne skrivennej tváre, a preto hovorí: Ak by ťa zvädzala na hriech tvoja ruka, odtni ju: je pre teba lepšie, keď vojdeš do života zmrzačený, ako keby si mal ísť s obidvoma rukami do pekla, do neuhasiteľného ohňa. Ak ťa zvädza na hriech tvoja noha, odtni ju: je pre teba lepšie, keď vojdeš do života krivý, ako keby ťa mali s obidvoma

vrhnúť do pekla, kde ich červ neumiera a oheň nezhasína. Mnohým toto konštatovanie snád' aj vyrazí dych a pýtajú sa: Prečo toľká tvrdosť v Ježišových slovách? Lebo on veľmi dobre vie, ako hlboko dokáže zraniť hriech, veľmi dobre pozná ľudské vnútro, vie, aké je komplikované, a preto chce zabrániť našej bolesti a nalieha, aby sme konali, pokiaľ nie je neskoro.

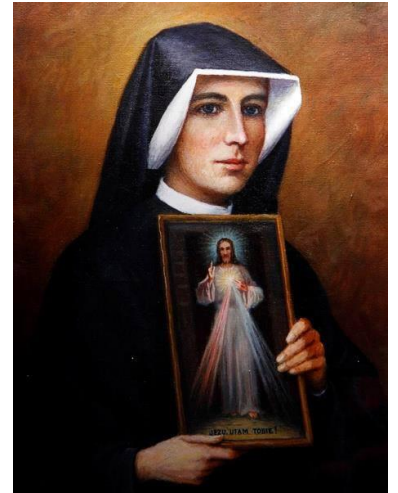
Kto si myslí, že Kristove slová sú kruté, tak sa mylí, lebo podobne reagujeme aj my. Čo človek spraví, keď má všetkého dost? Doslova odhodí všetky starosti, odtne ich a chce mať pokoj od práce, štúdia, rodiny... a uteká do hôr, na chatu, k moru..., len aby sa odtrhol od problémov. A Ježiš nás nabáda urobiť to isté, aby sme si zachovali vnútorný pokoj a jasnú myseľ. Radí nám: Zahod' všetko, čo ťa ťaží, odrež svoj hriech, odtni nečisté svedomie, aby si sa mohol opäť vyhrievať na slnku vnútornej radosti! Neodkladaj tento krok, lebo po prehratej bitke aj ty dokážeš byť generálom! Poď hore, nadýchaj sa balzamu vnútornej radosti, aby tvoj život bol neustálym veľkolepým ránom!

Za istým kňazom prišiel mladý muž a spýtal sa: Kedy mám urobiť rozhodnutie obrátiť sa k Bohu, aby som bol spasený? Kňaz pohotovo odpovedal: Stačí deň pred smrťou. Mladík si zhlboka vydýchol a povedal: To je fajn, tak mám ešte čas a spokojne odchádzal. Len zrazu sa vo dverách zastavil, pomaly sa otočil a opýtal sa: A kedy zomriem?

Kňaz mladému mužovi odpovedal veľmi múdro a pravdivo. Skutočne existuje iba jeden deň nášho rozhodnutia. Lebo deň potom, je už nenapraviteľne neskoro. Ak zmeškáme deň nášho rozhodného obrátenia, deň potom nám už skríví tvár. Teda teraz, ešte dnes, odtni, vylúp, odrež a zahod'! Lebo Ježiš vidí naše nedostatky a chce nám pomôcť, ale bez našej vôle to nepôjde. My musíme chcieť zlo odtnúť, vylúpiť, odrezať a zahodiť.

V Írsku žil lekár, ktorý mal vo zvyku povedať pacientom, aby sa nepozerali na svoje rany, ale na lekára, a aby neodvrátili pohľad až dovtedy, pokým sa zákrok neskončí. Držal sa zásady, že lepšie je pozerieť na lekára ako na rany. A platí to aj v duchovnom živote. Lepšie je pozerieť sa na Ježiša ako na svoje hriechy. Pozerieť sa však musíme my, nik iný to za nás neurobí.

Nech nás k tomuto kroku naštartuje aj dnešná svätá omša, aby sme v čo najskoršej svätej spovedi, s pohľadom upretým na Krista, dokázali odtnúť, vylúpiť, odrezať a zahodiť zlo. Lebo inak by sa mohlo stať, že bude neskoro a už nebudeme môcť zvrátiť vývoj udalostí.

Sv. Faustína Kovalská

**Večné svetlo, mocná žiara,
deň, čo nikdy nezhasne,
víťaz nad tmou, nad tmou
noci tvoříš svetlo krásne,
rozháňaš noc, ničíš temno,
myseľ čistíš úžasne.**

**Keď sa zjaviš, precítneme,
keď zavolaš, vstávame,
keď nám svietiš, blažení
sme, a keď mizneš, padáme;
tvoj jas zničí vládu smrti,
v tvojom svetle jasáme.**

**S tebou i smrť premôžeme,
temnú noc a celý svet;
preto nám daj, kráľ náš
večný, ono svetlo jasavé,
ktoré noc už nezatemní,
ale bude piesňou znieť.**

**Sláva Otcu, sláva Tebe,
sláva Duchu Svätému,
v troch osobách jedinému
Bohu nášmu pravému,
životu a svetlu, láske,
sláva Menu milému. Amen.**

Rodinný život a výchova detí

Keď máš obavy pred blížiacim sa pôrodom alebo adopciou...

Svätá Matka Božia - Narodenie Pána

Kým tam boli, nadišiel jej čas pôrodu. I porodila svojho prvorođeného syna, zavinula ho do plienok a uložila do jasiel, lebo pre nich nebolo miesta v hostinci (Lk 2,6-7).

Očakávanie príchodu dieťaťa by malo byť obdobím radosti. Mesiace, ktoré napokon vyvrcholia dňom D, sú plné snov a nadšenia. Predstava samotného pôrodu nám však napriek tomu môže naháňať strach. Každá matka, s ktorou prideme do styku, sa s radosťou podeli o všetky podrobnosti zo svojho ťažkého, bolestivého a zdĺhavého pôrodu. A odborná literatúra, ktorá má ženy pripraviť na túto skúsenosť, vie byť rovnako hrozivá - vždy sú v nej rozsiahle odseky objasňujúce každú jednu komplikáciu, ku ktorej by náhodou mohlo prísť.

Adoptívne matky sú síce ušetrené obáv z fyzickej bolesti, ale zato sa pripravujeme na množstvo iných potenciálnych problémov. Knihy o adopcii nás varujú pred možnosťou narušenia vzťahovej väzby a my sa trápime otázkami typu: „Dokáže sa moje budúce dieťa na mňa naviazať? Nebude mu veľmi smutno za pestúnskou rodinou/luďmi v domove...?“

Božia Matka má svoje skúsenosti s vítaním nového dieťaťa na tento svet. Väčšina odborníkov sa zhoduje v tom, že Mária bola v čase, keď porodila malého Ježiška, pravdepodobne dospelým dievčaťom.

A i keď bola bez hriechu, celkom určite nebola vo chvíli Ježišovho narodenia ušetrená obáv. Nepochybne by bola chcela, aby svoje dieťa porodila obklopená zrejšími ženami z rodiny, ktoré vedia, čo robia, a vyznajú sa v záležitostiach okolo pôrodu. Nestalo sa však tak. Ocítla sa v studenej stajni obklopená zvieratami a jediným, kto jej mohol podať pomocnú ruku, bol len drahý svätý Jozef.

Napriek tomu to stačilo. Narodil sa malý Ježiško a od tej chvíle sa na svete neprestali diať zázraky. Boh sa postaral o Svätú rodinu a presne tak sa postará i o tú tvoju.

*A keď sa v mojom srdci kopia starosti,
vzpružuje ma tvoja potecha.*

Ž 94, 19

**Svätá Mária, Matka Božia,
prosím, oroduj za mňa,
aby som bola vo chvíľach očakávania
príchodu svojho dieťaťa naplnená
radosťou a pokojom.**

Christine Gibsonová „Sväté na zavolanie“

Prvý piatok - sviatosť zmierenia:

V tomto týždni je možnosť sviatosti zmierenia takto:

Utorok 17:15 – 18:00

Štvrtok 16:45 – 18:00

Piatok 16:30 – 18:00

Prvá sobota:

V sobotu 5. októbra o 7:15 bude fatimská pobožnosť a o 8:00 hod. sv. omša.

Upratovanie kostola:

Ďakujem rodičom birmovancov za upratovanie kostola i za krásnu kvetinovú výzdobu.

Prosím ďalšiu skupinu – čísla domov 325 – 352 o upratovanie kostola.

Stretnutie rodičov prvoprijímajúcich detí:

O dva týždne, v nedeľu 13.10. po druhej sv. omši (v čase okolo 12:00 hod.) bude v kostole stretnutie rodičov detí, ktoré sa budú pripravovať na prvé sv. prijímanie.

Je veľmi potrebné, aby aspoň 1 z rodičov sa zúčastnil.

Prvá nedeľa:

Na budúcu nedeľu popoludní o 14:00 hod. bude pobožnosť a výmena ružencových tajomstiev.

Sväté omše v 26. týždni cezročného obdobia (B)

30.IX. pondelok

nebude sv. omša

1.X. utorok

18:00 Za † Antona a Máriu Vadovičových

3.X. štvrtok

18:00 Za † Františka a Helenu Belkových a syna Viliama

4.X. piatok

18:00 Za † Antona a Annu Lopošových

5.X. sobota

08:00 Poďakovanie Pánu Bohu za dar života a prosba o Božie požehnanie

6.X. 27. Nedeľa cezročného obdobia (B)

08:00 Za Božie požehnanie pre rodiny

Lektor: Jurčovičová Kosnáčová J.

11:00 Za farníkov

Lektor: Hajičková Šustová

Liturgický kalendár

30.IX. pondelok sv. Hieronyma, kňaza a učiteľa Cirkvi **Sp**
1.X. utorok sv. Terézie z Lisieux, panny a učiteľky Cirkvi **Sp**
2.X. streda sv. anjelov strážcov **Sp**
3.X. štvrtok sv. Maximilián
4.X. piatok sv. Františka Assiského **Sp**
5.X. sobota sv. Faustíny Kowalskej, panny, **Lsp**

Čo robiť

Podstata tejto etapy cesty modlitby nad Božím slovom je odpoveďou, praktickou aktualizáciou Písma v mojom živote. Lebo aktualitu [a biblického textu na môj život nemá byť na nejakej filozofickej i špekulatívnej úrovni. Ono chce padnúť - ako zrnko - do úrodnej pôdy môjho každodenného života a rásť. Tým, že ho aplikujem .1 vtelujem ho. Úplne originálne vo svojom konkrétnom prostredí. A ak všetky etapy tejto cesty boli a mali ostať jedinečnými pre každého z nás, o to skôr to platí aj o praktickom uvedení do života toho, i o sme s Pánom zažili. Niekedy môžem mať aj strach, že Božie slovo bude odo mňa stále niečo chcieť. Ale opak je pravdou, lebo, našťastie, nie všetky slová Písma sa dajú aj uskutočňovať. Mnohé, premnohé sú na naše povzbudenie. V tejto fáze teda nepôjde len o akési alibistické splnenie predsavzatia, ktoré by hladilo moju sebalásku. Ide v nej aj, a predovšetkým, o posilu vo viere a až potom o prepracúvanie svojich nevyjasnených postojov a schém konania.

Práve v tejto etape je najkrajším zážitkom to, že Slovo oplodňuje celú moju bytosť. Nielen myseľ, srdce, pamäť, ale aj moje telo, ruky, nohy, oči, uši... Všetko vo mne je zjemnené a pomazané Božou milosťou, Jeho slovom. Lebo to už nie je iba škola modlitby, ale aj škola života.

Kedy vykročiť

Z tejto etapy v podstate netreba vykročiť. Naopak, je dobré v nej ostať, v nej rásť. Sebadarováním. Dokonca sa mi niekedy deň môže ľahko stať, že čítam Písmo a Pán v ňom akoby nie je, idem k oltáru na svätú omšu ako Mária Magdaléna k hrobu a tam tiež nie je, respektíve ho necítim. A až potom, keď odchádzam do práce, tak ho stretávam ako ona na ceste do záhrady.

Preto mi môže pomôcť, keď si pri poludňajšej modlitbe dožičím krátke stretnutie s Pánom a obzriem sa späť, ako žijem podľa Božej výzvy na konkrétny deň či týždeň. A potom ďalej naplňam poslanie, ktoré mám. Napríklad až dovtedy, kým sa rodina zide pri večeri.

Vyrozprávali, čo sa im stalo

Je dosť možné, že sa vám celé naše rozprávanie zdalo príliš individualistické, samotárske. Máte pravdu, ale len čiastočne. potrebovali sme si najprv podrobnejšie vykresliť svoj osobný, dôvernejší vzťah k Písmu, aby sme ho potom rozšírili na jeho prežívanie v *spoločenstve*. Lebo spoločenský rozmer Písma je veľmi významný, ba rozhodujúci. Okolo Písma sa totiž hovorí a buduje ozajstná Cirkev. A aj tá najmenšia: rodinná či komunitná. A potom, na takejto ceste s Pánom pomocou Svätého písma sa môžeme ľahko znechutiť. On myslel aj na to. Preto nám pri jeho počúvaní radí, či lepšie povedané sprevádza nás celé spoločenstvo. Pri tejto tak trochu špeciálnej súčasť modlitby nad Písmom si kladieme otázku: *O čo sa chceme podeliť* s bratmi a sestrami z toho, čím ma Pán obdaroval? Preto, aby sa jeho dar každému z nás rozmnožil aj pre ostatných.

Keď som na poslednej hodine videlo, že žiaci melú z posledného, začala som im rozprávať o svojej túre. So všetkými detailmi. Počúvali a pýtali sa. Napokon zahlásili: „Nabudúce chceme ísť s vami aj my...”

Potešila som sa ich záujmu, no zdalo sa mi, že na prvýkrát by to bolo na nich priveľa. Tak som najprv začala plánovať cestu na lúku pod Chočom, a potom neskôr i trochu vyššie. A vydarilo sa. No a keď sme už v spoločnej radosť zvládli Strednú poľanu, podvečer pri ohni sme si ešte raz zhrnuli naše zážitky. Nielen tie viditeľné, ale aj tie z hĺbky srdca.

Dagmar „Skús to s Bibliou“

Nepochopenie kríža dnes

ZAŠIFROVANÁ „RADOSTNÁ ZVEŠŤ“

Ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo,
ani do ľudského srdca nevystúpilo, čo Boh pripravil tým, ktorí
ho milujú."
(1 Kor 2, 9)

Čo sa však vlastne môžeme dočítať v „knihe Ukrižovaného“ keď nám Duch Svätý príde na pomoc? Čo v nej čítame my, kresťania 21. storočia, a čo v nej čítali otcovia a učители Cirkvi všetkých storočí? Ak je kríž ústredným znamením kresťanskej viery a kľúčovým posolstvom kresťanstva je evanjelium, teda radostná zvesť, musí byť v Kristovom kríži čitateľná. Pavlov známy výrok: „Ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo, ani do ľudského srdca nevystúpilo, čo Boh pripravil tým, ktorí ho milujú“ [1 Kor 2, 9] zjavne nevyhovuje tom, aké úžasné to jedného dňa bude v nebi – hoci to je pravda -, ale o nevidanom a neslýchanom spôsobe spasenia skrze Kristov kríž: vyplýva to z kontextu Listu Korinťanom.

Podobný úžas zaznamenal už Izaiáš v prorocke o trpiacom služobníkovi: ... králi si pred ním zatvorili ústa. Veď uvidia, o čom sa im nevravelo, a poznajú, čo neslýchali!"

(/z 52,15)

Kristov kríž je teda akýmsi koncentrátom evanjelia, je v ňom nevyhnutne ukrytá radostná zvesť alebo „dobrá správa“ (porov. angl. good news, fr. bonne nouvelle), ako sa prekladá grécke slovo euangelion do iných jazykov. Ak máme použiť myšlienku Kataríny Sienskej, je to bezodná kniha, ktorá obsahuje „dobrú správu“ hneď na niekoľko spôsobov, z rôznych uhlov pohľadu.

Vráťme sa teda k počiatkovej otázke: Aké posolstvá sa dajú vyčítať z Kristovho kríža? (Pravdaže, bez nároku na úplnosť, pretože stále ide o tajomstvo viery.) Bez ťažkostí tam nájdeme najmenej troj- až päťnásobnú dobrú správu, radostnú zvesť. Pravda, v kríži sa nedá prehliadnuť ani jedna zlá správa - o závažnosti hriechu. A ani zvesť o skúškach skrze nesenie kríža nám nebude znieť veľmi príjemne, no ako si povieme neskôr, pointou je rozhojnenie života, takže opäť je to skôr dobrá správa.

Podme však pekne poporiadku. Aké správy nachádzame „zašifrované“ v kríži? A v čom konkrétne ich vidíme? Môžeme začať jedinou správou, ktorá je zlá, lebo sa nedá vynechať. Bez nej by totiž nemalo zmysel hovoriť o spásu, o radostnej zvesti.

Kateřina Lachmanová „Kriř ako strom života“

Prekvapenie

Bol vždy lojálnym predstaviteľom mlčiacej väčšiny, tvrdý k žene i k deťom, člen rasistického združenia, lebo je lepšie, aby „černosi nevychádzali z domu“. No ako sa to stáva všetkým, aj on umrel.

Odvážne prišiel pred bránu raja a zaklopal.

Zdvorilo ho prijal jeden anjel a zaviedol ho do čakárne. Na počítačovej klávesnici vyklepal meno nového príchodzieho. Prečítal si na obrazovke výsledok a povedal: „Je mi ľúto, ale musíte ísť na dlhší čas do očistca.“

„To nie je možné!“ zvolal muž. „Vždy som bol vzorný.“

„Nemôžem vám pomôcť,“ odpovedal anjel.

„Chcem hovoriť priamo s NÍM!“ zvolal muž a zamieril k

dverám, ktoré boli za anjelom.

„To môžete,“ povedal anjel. „Bude to ale pekné prekvapenie...“

„Prečo?“ spýtal sa muž.

„Lebo ten ON je ČERNOŠKA,“ usmial sa anjel.

Keď prideme TAM, budme pripravení na prekvapenia.

Bruno Ferrero „Tajomstvo červených rybiek.“ň

Zamyslenia

12. SLOBODNO V SOBOTU ROBIŤ DOBRÓ, ALEBO NIE?

Mk 3,1-6

Uvažujem: Otázka, ktorou sa Ježiš obracia na farizejov, je taká logická a samozrejماً, že sama v sebe nesie správnu odpoveď. Evanjelium nám však dosvedčuje, že nie pre každého. Preto si Ježiš s hnevom premeral farizejov a so zármutkom nad zaslepenosťou ich srdca.

Kedysi dávno bolo možné čítať na televíznych obrazovkách upozornenie: Porucha nie je vo vašom prijímači. Udalosť evanjelia však stanovuje opačnú a presnú diagnózu: Porucha je v Ježišových poslucháčoch a ich choroba sa volá zaslepenosť srdca. Nielenže si niesli vo svojich srdciach predpojatosť a zlý úmysel voči Ježišovi, na ktorého striehli, aby ho mohli obžalovať, ale svoje srdce si nechali zaslepiť neláskou, nenávisťou, predsudkami. Zákon o sobote mal svoj význam, ale zákon musí byť v službe dobra a v službe života, musí byť krytý hodnotami dobra a života, inak stráca svoj význam a svoju záväznosť.

Pamätám si a utkvelo mi v srdci, čo nám náš páter Krapka pri vysvetľovaní cirkevného práva hneď začiatku povedal: Všetky tieto zákony a predpisy Cirkvi predchádza najdôležitejší zákon. A to je Milovať budeš Pána, svojho Boha, z celého svojho srdca, z celej duše a sily a bližneho ako seba samého.

Tento zákon je krytý najväčšou skutočnosťou a hodnotou. Keby sme ho naozaj zachovali, nepotrebovali by sme ďalšie zákony. Preto svätý Augustín mohol povedať: Miluj a rob, čo chceš. Problémom je, že my si všímame a odvoláme sa na druhú časť: Rob, čo chceš a zabúdame, že jej predchádza to hlavné: Miluj!

Často sa v živote stáva, že nie zákon je zlý, ale my sme zlí. Tým zlom je zaslepenosť nášho srdca. Ak jej prepadneme, ubližujeme a ničíme život nielen sebe, ale aj druhým. Skaziť srdce znamená skaziť človeka. Povedz mi, aké je tvoje srdce, a ja ti poviem, aký si človek.

V živote sme neraz postavení pred otázku: Slobodno, či neslobodno? Okrem poznania pravdy a skutočných hodnôt života najpodstatnejšiu úlohu pri rozhodovaní zohráva práve srdce človeka. Tak nás učí sám Ježiš, keď hovorí, že zo srdca vychádza dobro i zlo; rozhodnutia padajú v srdci človeka.

Odráža sa to aj v reči ľudí, keď povedia: Nemám srdce, aby som niečo také povedal, pomyslel si či urobil. To mi srdce nedá.

A naopak zlé a bezcitné srdce nepozná hranice vo svojich myšlienkach, slovách a v skutkoch. Preto je také dôležité venovať veľkú pozornosť výchove srdca.

Ježiš chce, aby sme mali pre neho srdce, a nie ústa. Sám nás volá k svojmu srdcu, aby sme sa učili byť pokorní a tichí srdcom.

Vieme, že už u prorokov Joela a Ezechiela zaznieva výzva: Srdce si roztrhnite, a nie šaty; utvorte si nové srdce a nového ducha.

A prorok Jeremiáš nám zanechal Boží prísľub: Dám vám nové srdce a nového ducha vložím do vás.

Tvrdíme, že najlepšie vidíme srdcom, najlepšie vidíme láskou. Aj svoj život, aj život druhých ľudí, aj život manželstva, rodiny, spoločenstva zachraňujeme alebo ničíme svojím srdcom v závislosti od toho, aké je naše srdce.

Vieme, že vo svojom živote manželstva, rodiny, svojich vzájomných vzťahov nemáme dopredu hotové riešenia na všetko, na každú situáciu. Život nie je možné vtlesnať do predpisov a zákonov, hoci platí, že ak zachováme Božie prikázania, Božie zákony, budeme žiť.

Na základe evanjelia svätý Ignác z Loyoly odporúča, aby najväčším zákonom bola pre nás rozvážna láska. Ona nám môže vždy najlepšie poradiť, nesklame nás. Láska je to svetlo, s ktorým sme schopní najlepšie vidieť.

Rozvážna láska vnáša svetlo do srdca, nikdy ho nezaslepí. Preto si sýtme srdce svetlom poznania Božej lásky, Božej pravdy, Božieho slova a Božích prikázaní.

Bolo to na duchovných cvičeniach pre mužov z našej farnosti, keď sa jeden z nás zdôveril kňazovi. V manželstve prežívam ťažké obdobie a neviem, či zvládnem. Ako mám vedieť, ktorou cestou mám ísť to? Čo mám robiť? A kňaz mu odpovedal: Dávaj si jedinú otázku: Čo si žiada láska? Ak to potom spravíš, buď si istý, že si na správnej ceste.

Spytujem sa: Badám v sebe zaslepenosť srdca? Čo ju spôsobuje?

Ako sa chránim pred zaslepenosťou srdca?

Aké srdce nechávam v sebe žiť? Je to srdce dobré, alebo zlé, nesebecké, alebo sebecké? Srdce, v ktorom je láska, dobrotá, pokora a tichosť, alebo nenávisť, zloba, pýcha a hluk?

Modlím sa: Dobrý Bože, prosím, stvor vo mne srdce čisté, obdaruj ma rozvážnou láskou. Chráň mi srdce a ducha.

Spolu s blahoslaveným kardinálom Johnom Newmanom sa modlím k tebe: Pane, daj, aby som ťa poznal, v teba veril, teba miloval, tebe slúžil, teba a pre teba žil.

Zapišem si: Mojou konkrétnou odpoveďou na Ježišovu otázku bude...

Jozef Šuppa „Ježišove otázky“

www.vistuk.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku